

KIM ENGELEN

Kim Engelen is een **internationale** kunstenaar. Oorspronkelijk afkomstig uit het vriendelijke **Limburg**, heeft deze art workaholic in zes landen gewoond (NL, USA, Duitsland, Zweden, Spanje en **China**). Ze verdeelt nu haar tijd tussen Nederland en het zonnige **Spanje**.

Engelen is afgestudeerd met een **Master** in Kritische en Pedagogische Studies in 2013. En een **Bachelor** in Schilderen en andere media in 1999. Maar als je haar vraagt met wat voor 'medium' ze werkt, zegt ze, **de Mens**.

Kim Engelen is al **decennia** actief als kunstenaar. Haar kunstwerken bevinden zich in **privécollecties** in Europa, de VS en China. Engelens kunst is vertoond in 25 landen, tijdschriften en op **televisie**.

CONTACT

Echterstraat 1
6051 EW Maasbracht
0613 699 356
www.kimengelen.com
info@kimengelen.com

▲ Kunstenaars Kim Engelen 'slacht' binnenkort haar werk in het Almeloese Kunsttorentje. © Ermindo Armindo

De kunst van Kim straalt momenteel in Almelo, maar binnenkort 'slacht' ze haar eigen werk

ALMELO - Als de avond valt licht het Kunsttorentje voor de Almeloëse rechtbank momenteel kleurrijk op. De reden? Het werk *Questioning my significance* van kunstenaars Kim Engelen, gemaakt van ijzer, papier-maché en plastic. Maar hoe fraai de kunst ook past bij de achtergrond van de Gorterbrug, de maakster zal het binnenkort publiekelijk 'slachten'. Wat zit daar achter?

Peter Schavemaker 03-12-21, 11:50 Laatste update: 03-12-21, 12:32

Twee rode staanders van bijna 1,5 meter hoog, met aan weerszijden uitsteeksel die doen denken aan uitgestoken armen. Dat is het kunstwerk dat momenteel in het Kunsttorentje staat. Het oogt eenvoudig, maar er zit een bijzonder verhaal achter.

Een week in Almelo

Zo'n negen maanden geleden diende Engelen het verzoek in om een kunstwerk in Almelo te maken. De Limburgse kent Menno Dimitri Ouderkerk, directeur van de Stichting Nieuwe Twentse Kunst en beheerder van het Kunsttorentje, dankzij een korte film die ze vier jaar geleden maakte.

Engelen krijgt van Ouderkerk als eerste kunstenaar de gelegenheid om een week lang *artist in residence* te zijn in het Kunsthuis aan de Trompstraat. „Daar ontstonden de eerste flarden. Helaas had ik te weinig tijd om meer van Almelo te weten te komen. Ik heb een week hard moeten doorwerken om het kunstwerk in het Kunsttorentje te maken.“

Mijn link met Almelo is alleen de link met de Gorterbrug

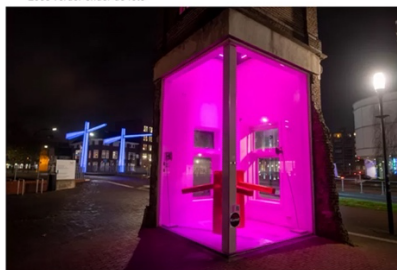
-Kim Engelen

Aan de opdracht voor het kunstwerk waren vooraf geen voorwaarden gesteld, zegt Engelen. Zo hoefde er bijvoorbeeld geen verwijzing naar Almelo of de historie van de stad te zijn. Maar goed ook, zegt ze. „Mijn link met Almelo is alleen de link met de Gorterbrug, en de omgeving rond het stadhuis en de rechtbank.“

De brug als verbinder

Tijdens de week in Almelo week komt Engelen veelvuldig in contact met voorbijgangers op de brug. Ze vraagt hen hoe zij kijken naar de Gorterbrug, en of ze weten wie de naamgever Egbert Gorter was. Dat blijkt vaak niet zo te zijn. De brug heeft in de volksmond niet voor niets bijnamen als Stadhuisbrug of Javabrug. „Zo ontstond ook de titel van het werk, die letterlijk te vertalen is als 'Mijn betekenis in twijfel trekken'.“

Lees verder onder de foto

▲ Het kunstwerk *Questioning my significance* van Kim Engelen in het Kunsttorentje. © Lennette Lingmoot

Voor Engelen hebben bruggen een bijzondere betekenis. De Limburgse werkte en woonde in zes landen, waaronder China. Daar ontdekt ze dat bruggen voor haar metaforen zijn voor verbinding.

Maar wat maakt juist de Gorterbrug volgens haar zo geschikt deze metafoor in een kunstwerk te uiten? „De brug is markant door de pijlers die er voor mij uitzien als twee mannetjes die tegenover elkaar staan alsof ze elkaar willen omhelzen. Het kunstwerk is mijn eigen draai aan die mannetjes, niet in het blauw maar in rood. De kleur van strijdbaarheid. We moeten, zeker in deze tijd, een brug bouwen. Rood is indirect ook een verwijzing naar China, dat ik zo meedraag naar Almelo.“

Na de slachting gaat het werk terug naar de natuur

-Kim Engelen

Opnames van gesprekken met passanten, waarmee Engelen zelf in verbinding met Almeloërs trad, publiceert ze in een zogenaamd 'kunst audio album' op haar website, waar ze terug te luisteren zijn. „Het idee was om via geluidsboxen de gesprekken te laten horen aan voorbijgangers van het Kunsttorentje. Maar het glas bleek te dik.“ Toch zijn ze alsnog te horen voor bewonderaars van het werk in het torentje, middels een QR-code.

Slachting

Op 11 december wordt het kunstwerk tijdens een performance 'geslacht'. Wat gaat er gebeuren, zo vertelt ze. Wat is daar precies de bedoeling van? „Ik noem het slachten, om er ruchtbaarheid aan te geven, het is geen letterlijke kunststijling. Het woord staat haaks op verbinding maken. Ik ga het uit elkaar halen. Het ijzer, papier-maché en plastic worden in delen geknipt voor recycling. De drie overgebleven elementen worden geveld door een veldmeester voor 1 euro per stuk.“

Na de slachting is het kunstwerk dus nooit meer te zien. „Het gaat terug naar de natuur. De materialen worden afgebroken. Het zal alleen nog bestaan op foto's en als herinnering. Het krijgt echt een andere betekenis.“

Toch eens potlooden

Maar dat betekent niet dat Engelen zelf nooit meer in Almelo te zien zal zijn. De kunstenaars zegt de wens te hebben om in Almelo ooit nog een kunstwerk met de potlooden te kunnen maken. „Een Kleurpotlood is voor mij een brug van kind zijn naar volwassenheid. Het idee is dan dat Almeloërs zelf met een potlood komen, in het kunstwerk stoppen en zo bijdragen aan die brug.“

Kunst in het torentje

Sinds 1995 zijn er in het Almeloëse Kunst-Torentje exposities van beeldende kunstenaars, die vaak speciaal voor deze plek iets maken. Het personeel van textielabriek Koninklijke Ten Cate gaf op 5 november 1910 het torentje aan hun baas als cadeau. De architect van het torentje was Melius Hendrik Krabshuis (1878-1933). Ten Cate schonk dit monument aan de gemeente Almelo op 14 oktober 1995.

KUNST-TORENTJE

Voor de ruimte in het **Kunst-Torentje** heeft Engelen een Brug-installatie gemaakt. Visueel is te zien een nagebootste **rode Egbert Gorterbrug**. En te horen zijn **korte gesprekjes** die Kim Engelen met mensen heeft gevoerd over en naast deze brug in **Almelo**.

Op **11 December om 16:00-17:00** zal ze een **Questioning my Significance** (Mijn betekenis in twijfel brengen) **Performance** van 1 uur doen. Ze zal in het Kunst-Torentje het 150 cm hoge rode kunstwerk '**slachten**'. De huid wordt er afgesneden. Het karkas wordt opengeknipt. En het **kunstwerk** wordt vervolgens in plakjes gesneden. Met als eindresultaat 1 pakketje papier, 1 stapeltje vogelgaas, en 1 buideltje plastic.

Daarna zal een lokale **knappe** jonge dame met witte handschoenen deze drie overgebleven delen showen, en aansluitend plaatsen op drie witte sokkels. Een **veilingmeester** die buiten bij het **publiek** staat zal vervolgens deze drie gebundelde pakketjes **verhandelen** onder het publiek. Het publiek wordt uitgenodigd mee te **bieden**.

Aan bod via deze performance komt **veganisme, seksisme, recycling en kunsthandel**.

ADDRESS

Kunst-Torentje
Egbert Gorterstraat 5
7607 GB Almelo

6 November – 11 December 2021

Finisage 11 December 16:00

Art-Butchering Performance

Uitnodigings-video:

<https://youtu.be/QnYzfB53HS4>

SCRIPT

11 DECEMBER 16:00

De performance op 11 December zal uit 3 delen bestaan:

- Binnenin het Kunst-Torentje: De slachting van het kunstwerk.
- Buiten het Kunst-Torentje: Het showen van de geslachte delen.
- Buiten het Kunst-Torentje: Het veilen van deze delen.

Deel 1/Interieur:

Kim Engelen zal een slachtersshort en handschoenen dragen. Ze zal een witte doek uitleggen en hierop haar 'instrumenten' uitstallen; Een kleine ijzerzaag, een stanleymes, en een handkniptang, schaar en een sealbag.

Gedurende de gehele slachting zullen de [korte gesprekjes](#) te horen zijn via speakers. Dit zijn de interviews die Kim Engelen (eerder op 1 November) heeft gevoerd met mensen naast de Egbert Gorter brug in Almelo.

Eerst gaat Kim Engelen met een stanleymes de 'huid' van het kunstwerk lossnijden. Dit is het roodgeverfde papier-maché in delen loshalen van het brug-skelet.

Dit doet ze bij beiden delen van de sculptuur. —Dit papier wordt 1 pakketje.

Daarna gaat ze de tie-wraps (kabelbinders) losknippen. Ook van deze onderdelen wordt een apart bundeltje gevormd. Deze plastic delen worden verzameld in een transparante sealbare verhoudzak.

En als laatste gaat ze de 'armen' eraf knippen. En het vogelgaas in kleine delen opknippen. Dit bundelt ze ook bij elkaar.

Deel 2/Exterior:

Een lokale knappe jonge meid met serveersterkleding (witte bloes, zwart kokerrokje, en witte handschoenen) gaat de drie pakketjes aan het publiek tonen. En legt ze daarna op 3 houten witte sokkels van 1 meter hoog die al klaar staan.

Daarna gaat een veilingmeester de 3 stukken 1 voor 1 verhandelen.

In het publiek wat voor een deel uit figuranten bestaat, staan 3 acteurs die het aanwerk maken en met elkaar dingen. En in elke ronde 'wint' een andere acteur het pakketje. Tenzij het echte publiek meedingt. In dat geval laten de acteurs het overgaan naar het echte publiek.

De prijzen beginnen heel laag vanaf €1 zodat het publiek sneller geneigd is om mee te dingen.

De veilingmeester eindigt de veiling.

Einde performance.